

PHÁT TRIỂN VĂN HÓA - QUAN ĐIỂM VÀ NHỮNG VẤN ĐỀ ĐẶT RA CHO THÀNH PHỐ ĐÀ NẴNG

LÊ ĐỨC VIÊN

Ban Tuyên giáo và Dân vận Thành ủy Đà Nẵng

PHAN THỊ NHẬT TÀI

Trung tâm hỗ trợ khởi nghiệp đổi mới sáng tạo Đà Nẵng

Tóm tắt: Nghị quyết số 80-NQ/TW ngày 07-01-2026 của Bộ Chính trị đã xác lập cách tiếp cận mới về phát triển văn hóa, trong đó văn hóa được xác định là nền tảng tinh thần của xã hội, đồng thời là nguồn lực nội sinh, động lực và hệ điều tiết của phát triển. Trong bối cảnh đó, thành phố Đà Nẵng đang đứng trước yêu cầu chuyển đổi tư duy phát triển văn hóa từ cách tiếp cận theo lĩnh vực sang tiếp cận mang tính tích hợp và gắn với phát triển bền vững. Trên cơ sở phân tích quan điểm phát triển văn hóa theo tinh thần Nghị quyết số 80-NQ/TW và đối chiếu với thực tiễn thành phố Đà Nẵng trong bối cảnh mở rộng không gian phát triển, bài viết tập trung nhận diện một số vấn đề đặt ra như chuyển hóa văn hóa thành nguồn lực nội sinh, dung hòa đa dạng văn hóa và phát huy vai trò của các chủ thể xã hội trong phát triển văn hóa. Qua đó, bài viết gợi mở một số hướng nhằm nâng cao hiệu quả phát triển văn hóa tại thành phố Đà Nẵng trong giai đoạn mới.

Từ khóa: Đà Nẵng, Nghị quyết 80-NQ/TW, nguồn lực nội sinh, phát triển văn hóa...

1. Mở đầu

Trong bối cảnh chuyển đổi mô hình phát triển, vai trò của văn hóa ngày càng được tái định vị một cách căn bản. Nghị quyết số 80-NQ/TW (gọi tắt là Nghị quyết 80) ngày 07-01-2026 của Bộ Chính trị đã xác lập rõ quan điểm phát triển văn hóa trong giai đoạn mới: “Phát triển văn hóa, con người là nền tảng, nguồn lực nội sinh quan trọng, động lực to lớn, trụ cột, hệ điều tiết cho phát triển nhanh và bền vững đất nước”¹. Đây là bước chuyển quan trọng trong tư duy phát triển, khi văn hóa không chỉ được nhìn nhận như một lĩnh vực cần bảo tồn mà từng bước trở thành một yếu tố quan trọng trong cấu trúc phát triển.

Đối với thành phố Đà Nẵng, việc triển khai Nghị quyết 80 diễn ra trong bối cảnh mở rộng không gian phát triển trên cơ sở sáp nhập với Quảng Nam. Từ một đô thị dịch vụ và du lịch, Đà Nẵng trở thành một không gian văn hóa đa tầng, kết hợp giữa văn hóa đô thị hiện đại với hệ thống di sản, làng nghề, lễ hội và văn hóa cộng đồng phong phú. Nhiều nghiên cứu cho thấy các giá trị văn hóa xứ Quảng như tinh

thần cộng đồng, tính năng động và khả năng thích ứng là những yếu tố quan trọng cấu thành bản sắc và tiềm năng phát triển của khu vực.

Trên cơ sở đó, Ban Thường vụ Thành ủy Đà Nẵng đã ban hành Chương trình hành động số 54-CTr/TU ngày 12-03-2026 nhằm cụ thể hóa các quan điểm của Nghị quyết 80. Chương trình xác định phát triển văn hóa gắn với xây dựng con người, phát huy giá trị bản sắc, đồng thời định hướng đưa Đà Nẵng trở thành trung tâm văn hóa - nghệ thuật - sáng tạo của khu vực².

Tuy nhiên, từ định hướng đến thực tiễn triển khai luôn là một quá trình chuyển hóa phức tạp. Đối với Đà Nẵng, vấn đề không chỉ dừng ở việc nhận diện và khai thác các giá trị văn hóa, mà quan trọng hơn là tổ chức và vận hành các giá trị đó như một nguồn lực nội sinh thực sự cho phát triển. Trong bối cảnh không gian phát triển mở rộng, những yêu cầu mới về quản trị văn hóa, phát triển công nghiệp văn hóa, bảo tồn di sản và xây dựng con người đang đặt ra ngày càng rõ nét.

Trên cơ sở đó, bài viết tập trung phân tích quan điểm phát triển văn hóa theo tinh thần Nghị quyết 80, đối chiếu với thực tiễn triển khai tại thành phố Đà Nẵng, qua đó nhận diện những vấn đề đặt ra trong quá trình đưa văn hóa trở thành nền tảng tinh thần, nguồn lực nội sinh và động lực phát triển bền vững của thành phố trong giai đoạn mới.

2. Nội dung

2.1. Thực trạng phát triển văn hóa tại thành phố Đà Nẵng trong bối cảnh mới

Trong những năm gần đây, phát triển văn hóa tại thành phố Đà Nẵng đã đạt được nhiều kết quả tích cực, đặc biệt trong việc gắn kết văn hóa với phát triển đô thị và dịch vụ. Các mô hình như “thành phố đáng sống”, “thành phố môi trường” cùng với hệ thống sự kiện văn hóa - du lịch quy mô lớn đã góp phần nâng cao hình ảnh và sức hấp dẫn của thành phố. Điều này cho thấy văn hóa ngày càng được nhìn nhận như một yếu tố quan trọng trong chiến lược phát triển đô thị. Trong quá trình phát triển, Đà Nẵng đã từng bước hình thành hình ảnh một đô thị gắn với các giá trị về môi trường sống, văn minh đô thị và chất lượng sống của người dân. Các chương trình như “thành phố đáng sống”, “thành phố môi trường”, “5 không”, “3 có”, “4 an” không chỉ mang ý nghĩa quản lý xã hội mà còn góp phần tạo dựng các giá trị văn hóa đô thị đặc trưng của thành phố. Đây là một trong những yếu tố giúp hình ảnh Đà Nẵng từng bước tạo được dấu ấn riêng trong quá trình phát triển và hội nhập.

Trong bối cảnh mở rộng không gian phát triển, Đà Nẵng sở hữu hệ thống tài nguyên văn hóa đa dạng hơn, kết hợp giữa văn hóa đô thị hiện đại với văn hóa xứ Quảng, di sản, làng nghề và văn hóa cộng đồng. Không gian văn hóa của Đà Nẵng không chỉ giới hạn ở khu vực đô thị trung tâm mà được mở rộng sang các vùng di sản, làng nghề, văn hóa nông thôn và miền núi. Điều này tạo ra điều kiện thuận lợi để hình thành một không gian văn hóa đa dạng và giàu bản sắc hơn.

Đặc biệt, việc mở rộng không gian phát triển giúp Đà Nẵng kết nối trực tiếp với các không gian di sản có giá trị đặc biệt như Đô thị cổ Hội An, Khu đền tháp Mỹ Sơn cùng hệ thống làng nghề, lễ hội và văn hóa cộng đồng đặc trưng của xứ Quảng. Đây là điều kiện thuận lợi để hình thành các liên kết văn

hóa - du lịch mang tính vùng, đồng thời mở rộng không gian phát triển công nghiệp văn hóa và kinh tế sáng tạo trong bối cảnh phát triển mới của thành phố. Không chỉ mở rộng không gian văn hóa, quá trình liên kết giữa Đà Nẵng với các khu vực di sản và văn hóa lân cận còn tạo điều kiện hình thành các mạng lưới hợp tác mang tính vùng trong phát triển du lịch văn hóa, bảo tồn di sản và công nghiệp sáng tạo. Đây được xem là một lợi thế quan trọng giúp Đà Nẵng từng bước chuyển từ mô hình phát triển dựa chủ yếu vào dịch vụ - du lịch sang mô hình phát triển có chiều sâu văn hóa và khả năng lan tỏa rộng hơn trong khu vực miền Trung.

Tuy nhiên, sự khác biệt về điều kiện phát triển, mức độ đô thị hóa và đặc điểm văn hóa giữa các khu vực cũng đặt ra yêu cầu phải có cách tiếp cận phù hợp nhằm bảo đảm sự hài hòa và gắn kết trong phát triển văn hóa toàn thành phố.

Xét dưới góc độ văn hóa như một nguồn lực nội sinh theo tinh thần Nghị quyết 80, sự bắt cập từ thực tiễn phát triển văn hóa tại Đà Nẵng có thể được nhìn nhận qua ba phương diện sau đây:

Thứ nhất, về khai thác và phát huy giá trị văn hóa, các hoạt động hiện nay vẫn có xu hướng tập trung vào sự kiện và hoạt động trình diễn gắn với du lịch. Cách tiếp cận này tạo hiệu quả kinh tế và quảng bá trong ngắn hạn, nhưng chiều sâu xã hội và vai trò điều tiết của văn hóa chưa được thể hiện rõ. Một số nghiên cứu về du lịch văn hóa cũng cho thấy, nếu thiếu cơ chế điều tiết phù hợp, phát triển du lịch có thể kéo theo những biến đổi trong cấu trúc văn hóa - xã hội. Trong thực tiễn, nhiều hoạt động văn hóa tại Đà Nẵng hiện nay đang được tổ chức theo hướng gắn mạnh với du lịch và quảng bá sau hình ảnh đô thị. Các lễ hội, sự kiện văn hóa, không gian đi bộ, trình diễn nghệ thuật cộng đồng và hoạt động ven sông Hàn từng bước trở thành sản phẩm phục vụ phát triển dịch vụ và du lịch. Điều này góp phần nâng cao sức hấp dẫn của thành phố, đồng thời tạo thêm không gian trải nghiệm văn hóa cho người dân và du khách. Tuy nhiên, việc phát triển văn hóa theo hướng sự kiện hóa cũng đặt ra nguy cơ làm giảm chiều sâu cộng đồng và tính bền vững của các giá trị văn hóa nếu thiếu cơ chế bảo tồn và tái tạo phù hợp.

Thứ hai, về chuyển hóa văn hóa thành nguồn lực kinh tế, công nghiệp văn hóa tại Đà Nẵng vẫn đang trong giai đoạn phát triển ban đầu. Các hoạt động sáng tạo, sản xuất và phân phối sản phẩm văn hóa chưa hình thành chuỗi giá trị hoàn chỉnh, hệ sinh thái sáng tạo còn phân tán và thiếu liên kết. Mặc dù thành phố có tiềm năng phát triển các ngành như nghệ thuật biểu diễn, thiết kế, du lịch văn hóa và sáng tạo nội dung, việc chuyển hóa giá trị văn hóa thành giá trị kinh tế bền vững vẫn còn hạn chế. Nguyên nhân cốt lõi là do các mô hình khai thác hiện nay mới chỉ tập trung vào bề nổi của văn học nghệ thuật mà chưa bao quát được toàn diện hệ sinh thái văn hóa theo tiêu chuẩn quốc tế, nơi văn hóa phải được vận hành như một tập hợp sống động bao gồm cả lối sống, phương thức chung sống, hệ giá trị và các di sản phi vật thể³. Bên cạnh đó, quá trình chuyển đổi số trong lĩnh vực văn hóa tại Đà Nẵng đang bước đầu được thúc đẩy thông qua hoạt động số hóa di sản, quảng bá văn hóa trên nền tảng số và phát triển các không gian sáng tạo gắn với công nghệ. Tuy nhiên, việc ứng dụng công nghệ trong phát triển văn hóa hiện vẫn chủ yếu mang tính hỗ trợ, chưa hình thành được các mô hình kinh tế sáng tạo có khả năng tạo ra giá trị lan tỏa rộng trong thực tiễn.

Thứ ba, về bảo tồn và phát huy văn hóa cộng đồng trong bối cảnh mở rộng không gian, quá trình đô thị hóa và hội nhập đang tác động mạnh đến các giá trị văn hóa truyền thống, đặc biệt tại khu vực miền núi và vùng đồng bào dân tộc thiểu số. Nhiều nghiên cứu cho thấy một số yếu tố văn hóa truyền thống có xu hướng suy giảm, trong khi việc khai thác phục vụ phát triển du lịch cộng đồng và sinh kế địa phương chưa thực sự hiệu quả⁴. Sự chênh lệch về điều kiện tiếp cận và hưởng thụ văn hóa giữa khu vực đô thị trung tâm với các khu vực miền núi, vùng đồng bào dân tộc thiểu số vẫn còn tương đối rõ. Trong khi các hoạt động văn hóa tại khu vực đô thị diễn ra sôi động và đa dạng, nhiều địa bàn vùng cao vẫn gặp khó khăn về thiết chế văn hóa, nguồn nhân lực và điều kiện tổ chức các hoạt động văn hóa cộng đồng. Hệ thống thiết chế văn hóa tại một số địa phương sau sáp nhập vẫn chưa đồng bộ, đặc biệt ở khu vực miền núi và vùng đồng bào dân tộc thiểu số. Một số thiết chế văn hóa

cơ sở còn thiếu điều kiện hoạt động, nội dung sinh hoạt chưa phong phú, trong khi nguồn nhân lực phục vụ hoạt động văn hóa cộng đồng còn hạn chế. Điều này ảnh hưởng nhất định đến khả năng tiếp cận, sáng tạo và hưởng thụ văn hóa của người dân ở cơ sở.

Bên cạnh các thiết chế văn hóa chính thức, nhiều không gian văn hóa cộng đồng tại Đà Nẵng hiện nay cũng đang có sự thay đổi đáng kể dưới tác động của đô thị hóa và chuyển dịch cơ cấu xã hội. Tại khu vực đô thị trung tâm, các hình thức sinh hoạt cộng đồng truyền thống có xu hướng thu hẹp, trong khi ở nhiều khu vực nông thôn và miền núi, việc duy trì lễ hội, nghề truyền thống và các hình thức văn hóa dân gian đang gặp khó khăn do biến động dân cư và thay đổi trong nhu cầu sinh hoạt văn hóa của người dân. Điều này đặt ra yêu cầu phải có các giải pháp bảo tồn và tái tạo không gian văn hóa cộng đồng phù hợp với điều kiện phát triển mới.

Ngoài ra, cấu trúc tham gia của các chủ thể trong phát triển văn hóa vẫn còn mất cân đối. Hoạt động văn hóa chủ yếu do khu vực nhà nước dẫn dắt, trong khi sự tham gia của doanh nghiệp và cộng đồng còn hạn chế, làm giảm khả năng phát huy văn hóa theo hướng nội sinh và bền vững.

Tổng thể, có thể thấy phát triển văn hóa tại Đà Nẵng đang trong trạng thái chuyển tiếp, từ mô hình hỗ trợ sang mô hình coi văn hóa là nguồn lực nội sinh. Trong quá trình này, các yếu tố nền tảng đã bước đầu hình thành, song việc tổ chức và vận hành các giá trị văn hóa như một hệ thống liên kết, có khả năng tạo ra giá trị lan tỏa và bền vững, vẫn đang trong quá trình tiếp tục hoàn thiện.

2.2. Những vấn đề đặt ra trong phát triển văn hóa tại thành phố Đà Nẵng

Từ thực trạng phát triển văn hóa tại thành phố Đà Nẵng trong bối cảnh mới, có thể nhận diện một số vấn đề mang tính cấu trúc, phản ánh yêu cầu tiếp tục hoàn thiện trong quá trình hiện thực hóa các quan điểm của Nghị quyết 80.

Thứ nhất, vấn đề nổi bật là yêu cầu chuyển đổi từ tiếp cận phát triển văn hóa theo từng lĩnh vực sang tiếp cận mang tính hệ thống. Thực tiễn cho thấy các hoạt động văn hóa tại Đà Nẵng đã được triển khai tương đối đa dạng, tuy nhiên vẫn chủ yếu

vận hành theo các chương trình, dự án hoặc lĩnh vực riêng lẻ. Trong khi đó, tinh thần của Nghị quyết 80 đặt ra yêu cầu tích hợp văn hóa vào toàn bộ cấu trúc phát triển. Điều này đòi hỏi không chỉ mở rộng quy mô hoạt động, mà quan trọng hơn là hình thành các cơ chế liên kết giữa văn hóa với kinh tế, xã hội và không gian phát triển, nhằm tạo ra một hệ thống vận hành thống nhất. Việc chưa hình thành đầy đủ cấu trúc liên kết này đang đặt ra yêu cầu tiếp tục hoàn thiện về thể chế và phương thức tổ chức thực hiện.

Thứ hai, vấn đề chuyển hóa các giá trị văn hóa thành nguồn lực nội sinh vẫn đang trong quá trình làm rõ về cơ chế vận hành. Như đã phân tích, Đà Nẵng sở hữu nguồn tài nguyên văn hóa phong phú, đặc biệt trong bối cảnh mở rộng không gian phát triển. Tuy nhiên, để các giá trị này thực sự trở thành động lực phát triển, cần có sự kết nối giữa các khâu sáng tạo, sản xuất, phân phối và tiêu dùng văn hóa. Thực tiễn cho thấy các yếu tố này hiện chưa được tổ chức thành các chuỗi giá trị hoàn chỉnh, dẫn đến việc khai thác tiềm năng văn hóa còn phân tán. Do đó, vấn đề đặt ra không phải là thiếu nguồn lực văn hóa, mà là yêu cầu xây dựng các cơ chế để “kích hoạt” và vận hành hiệu quả nguồn lực này trong thực tiễn. Điều này cho thấy khoảng cách giữa tiềm năng văn hóa và khả năng chuyển hóa thành động lực phát triển vẫn còn tương đối lớn.

Thứ ba, trong bối cảnh không gian phát triển mở rộng, việc dung hòa giữa đa dạng văn hóa và xây dựng hệ giá trị chung cho toàn thành phố trở thành một thách thức quan trọng. Sự hội tụ của các không gian văn hóa đô thị, di sản, nông thôn và miền núi tạo nên lợi thế đặc biệt cho Đà Nẵng, nhưng đồng thời cũng đặt ra yêu cầu phải định hình một hệ giá trị mang tính bao trùm và có khả năng gắn kết. Nếu không có định hướng phù hợp, sự đa dạng này có thể dẫn đến phân mảnh trong phát triển văn hóa, làm suy giảm vai trò của văn hóa như một yếu tố điều tiết và kết nối xã hội.

Thứ tư, vai trò của các chủ thể ngoài nhà nước trong phát triển văn hóa chưa được phát huy đầy đủ, đặc biệt là cộng đồng và doanh nghiệp. Trong khi Nghị quyết 80 nhấn mạnh tính nội sinh của văn hóa gắn với con người và xã hội, thực tiễn triển khai vẫn

cho thấy sự phụ thuộc tương đối lớn vào khu vực nhà nước trong tổ chức các hoạt động văn hóa. Điều này đặt ra yêu cầu phải tiếp tục hoàn thiện cơ chế nhằm khuyến khích sự tham gia của các chủ thể xã hội, qua đó tạo ra sự đa dạng và năng động trong phát triển văn hóa.

Thứ năm, yêu cầu xây dựng con người trong bối cảnh mới nổi lên như một vấn đề mang tính trung tâm. Trong điều kiện đô thị hóa nhanh, chuyển đổi số và hội nhập quốc tế sâu rộng, hệ giá trị, lối sống và hành vi xã hội đang có những biến đổi đáng kể. Điều này đòi hỏi việc phát triển văn hóa không chỉ dừng lại ở bảo tồn và khai thác giá trị, mà cần gắn với quá trình xây dựng con người có khả năng thích ứng, sáng tạo và tham gia tích cực vào quá trình phát triển. Đây chính là điều kiện để bảo đảm tính bền vững và nội sinh của phát triển văn hóa trong dài hạn.

Tóm lại, các vấn đề nêu trên không phản ánh sự thiếu hụt về tiềm năng, mà cho thấy yêu cầu chuyển đổi về phương thức tiếp cận và tổ chức thực hiện trong phát triển văn hóa. Việc nhận diện rõ các vấn đề này là cơ sở quan trọng để tiếp tục hoàn thiện cơ chế, nâng cao hiệu quả triển khai và từng bước hiện thực hóa các quan điểm của Nghị quyết 80 trong thực tiễn thành phố Đà Nẵng.

2.3. Hàm ý định hướng phát triển văn hóa tại thành phố Đà Nẵng trong giai đoạn tới

Từ các vấn đề đặt ra, phát triển văn hóa tại thành phố Đà Nẵng trong giai đoạn tới cần chuyển từ tiếp cận theo lĩnh vực sang tiếp cận mang tính hệ thống, trong đó văn hóa được tích hợp vào toàn bộ cấu trúc phát triển, phù hợp với định hướng đã được xác định trong Chương trình hành động số 54-CTr/TU của Thành ủy Đà Nẵng.

Thứ nhất, cần chuyển từ quản lý văn hóa sang quản trị văn hóa, coi đây là điều kiện nền tảng để hiện thực hóa các quan điểm của Nghị quyết 80. Nếu quản lý văn hóa chủ yếu tập trung vào tổ chức hoạt động và kiểm soát lĩnh vực, thì quản trị văn hóa đòi hỏi xây dựng các cơ chế phối hợp, liên kết và điều phối giữa các chủ thể và các lĩnh vực khác nhau. Đối với Đà Nẵng, điều này đặc biệt quan trọng trong bối cảnh không gian phát triển mở rộng, đòi hỏi một mô hình quản trị có khả năng tích hợp

văn hóa đô thị, văn hóa di sản và văn hóa cộng đồng trong một cấu trúc thống nhất.

Thứ hai, cần thiết lập các cơ chế nhằm chuyển hóa giá trị văn hóa thành nguồn lực nội sinh một cách thực chất. Trọng tâm không chỉ là khai thác tài nguyên văn hóa, mà là tổ chức lại các hoạt động sáng tạo, sản xuất và tiêu dùng văn hóa theo hướng hình thành các chuỗi giá trị. Điều này đòi hỏi phát triển đồng bộ hệ sinh thái công nghiệp văn hóa, thúc đẩy liên kết giữa các ngành sáng tạo, du lịch, công nghệ và dịch vụ, qua đó tạo ra giá trị gia tăng và khả năng lan tỏa trong nền kinh tế.

Trong bối cảnh chuyển đổi số và hội nhập quốc tế ngày càng sâu rộng, phát triển văn hóa tại Đà Nẵng cũng cần chú trọng nâng cao năng lực thích ứng và sáng tạo của các chủ thể văn hóa. Việc hình thành các không gian sáng tạo, thúc đẩy ứng dụng công nghệ trong hoạt động văn hóa và hỗ trợ các hoạt động khởi nghiệp sáng tạo gắn với văn hóa sẽ góp phần mở rộng khả năng chuyển hóa văn hóa thành nguồn lực phát triển trong giai đoạn mới.

Thứ ba, trong bối cảnh đa dạng văn hóa sau sáp nhập, cần xây dựng và định hình một hệ giá trị chung mang tính bao trùm, vừa phản ánh bản sắc văn hóa xứ Quảng, vừa đáp ứng yêu cầu của một đô thị hiện đại. Hệ giá trị này không chỉ mang tính định hướng mà còn phải được cụ thể hóa thông qua các thiết chế, chuẩn mực và thực hành xã hội, qua đó tạo nền tảng cho sự gắn kết và phát triển bền vững.

Thứ tư, cần mở rộng và nâng cao vai trò của các chủ thể xã hội trong phát triển văn hóa, đặc biệt là cộng đồng và doanh nghiệp. Văn hóa với tư cách là nguồn lực nội sinh chỉ có thể được phát huy khi các chủ thể này trở thành lực lượng trung tâm trong sáng tạo và vận hành các giá trị văn hóa. Điều này đòi hỏi hoàn thiện các cơ chế khuyến khích, hỗ trợ và tạo điều kiện cho sự tham gia đa dạng của các chủ thể ngoài nhà nước.

Thứ năm, cần gắn phát triển văn hóa với quá trình xây dựng con người trong bối cảnh mới, coi đây là yếu tố quyết định đối với tính bền vững của phát triển. Trong điều kiện chuyển đổi số, đô thị hóa và hội nhập quốc tế, việc hình thành con người có năng lực thích ứng, sáng tạo và có ý thức cộng đồng là điều kiện để bảo đảm tính nội sinh của văn hóa.

Do đó, phát triển văn hóa cần được gắn với giáo dục, truyền thông và xây dựng môi trường văn hóa lành mạnh, qua đó từng bước hình thành hệ giá trị và chuẩn mực phù hợp với yêu cầu phát triển.

Các định hướng trên không chỉ giải quyết các vấn đề đặt ra trong thực tiễn, mà còn hướng tới việc xây dựng một mô hình phát triển văn hóa mang tính tích hợp, trong đó văn hóa thực sự trở thành nền tảng tinh thần, nguồn lực nội sinh và động lực của phát triển thành phố Đà Nẵng trong giai đoạn mới.

3. Kết luận

Nghị quyết 80 đã xác lập một cách tiếp cận mới về phát triển văn hóa, trong đó văn hóa được đặt ở vị trí trung tâm của hệ thống phát triển với vai trò là nền tảng tinh thần, nguồn lực nội sinh và động lực của phát triển bền vững. Thực tiễn tại thành phố Đà Nẵng cho thấy những nỗ lực tích cực trong việc cụ thể hóa các quan điểm này thông qua Chương trình hành động số 54-CTr/TU, đồng thời cũng đặt ra những yêu cầu mới trong quá trình tổ chức thực hiện.

Trong bối cảnh không gian phát triển được mở rộng và cấu trúc văn hóa ngày càng đa dạng, việc chuyển từ cách tiếp cận phát triển văn hóa theo lĩnh vực sang tiếp cận mang tính hệ thống trở thành yêu cầu tất yếu. Trong dài hạn, việc xây dựng một mô hình phát triển văn hóa mang tính tích hợp, gắn với bản sắc văn hóa xứ Quảng và yêu cầu phát triển đô thị hiện đại sẽ có ý nghĩa quan trọng đối với quá trình định hình vị thế và bản sắc phát triển của thành phố Đà Nẵng trong giai đoạn mới.

1. Bộ Chính trị: Nghị quyết số 80-NQ/TW ngày 07-01-2026 về phát triển văn hóa Việt Nam, 2026, tr. 2.
2. Thành ủy Đà Nẵng: Chương trình hành động số 54-CTr/TU ngày 12-3-2026 về thực hiện Nghị quyết số 80-NQ/TW của Bộ Chính trị, 2026.
3. UNESCO: Tuyên ngôn toàn cầu về đa dạng văn hóa, <https://www.unesco.org/en/legal-affairs/unesco-universal-declaration-cultural-diversity>, 2002.
4. Đặng Văn Bài: *Lược luận về khái niệm kinh tế học di sản qua trường hợp Đô thị cổ Hội An*, Thông tin Nghiên cứu Bảo tồn Di sản, in trong Tập 04 (68), Chuyên đề 25 năm bảo tồn và phát huy giá trị Di sản văn hóa thế giới Đô thị cổ Hội An, UBND thành phố Hội An - Trung tâm Quản lý Bảo tồn Di sản Văn hóa Hội An, Nxb Đà Nẵng, 2024, tr. 71.